

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.427 van 29 juni 2000
in de zaak A. 90.734/IX-2304.**

In zake : Jean BLEUS,
die woonplaats kiest bij
advocaten W. VAN DER GUCHT en F. DIEU,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Denijslaan 201

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Wetenschappelijk Onderzoek,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jean BLEUS op 4 april 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 1 maart 2000 tot vaststelling van tijdelijke maatregelen voor het financieel en materieel beheer van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis, in zoverre hij bij artikel 7 van dit besluit wordt ontheven van zijn ambt als rekenplichtige en wordt gedetacheerd naar het centraal bestuur van de Federale diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 23 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DIEU, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat K. RONSE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is eerste hoofdtechnicus der vorsing bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis (KMKG).

Sinds 1987 is hij belast met de functie van rekenplichtige. Daarnaast oefent hij een aantal andere beheerstaken uit, onder meer inzake het financieel beheer en het personeelsbeheer.

1.2. In 1999 voeren de bedrijfsrevisoren VAN RIE & C° in opdracht van de minister van Wetenschapsbeleid een audit van het financieel en materieel beheer van de KMKG uit.

In de samenvattende conclusies van het rapport wordt vastgesteld "dat de hoofdconservator de controle op het dagelijks bestuur en de financiële gang van zaken dreigt te verliezen".

Voorts wordt vermeld dat er sprake is van "functievermenging tussen rekenplicht en beheer (personeel, bewaking, sommige bestellingen, eigen uitbatingen)" en dat "zowel de boekhouding zelf als de rekening en verantwoording (...) diverse onvolkomenheden (vertonen) en (...) laattijdig (zijn, hetgeen) mede het gevolg (is) van het gebrek aan gekwalificeerd personeel en precieze richtlijnen".

Ten slotte doen de bedrijfsrevisoren een aantal aanbevelingen om "de onevenwichtige taakverdeling tussen de hoofdconservator en de rekenplichtige en de aanhoudend slechte communicatie" te doorbreken. Voorgesteld wordt, onder meer, om aan de rekenplichtige alle beheerstaken te ontnemen en deze nog enkel te belasten met de boekhouding, de rekeningen en de overige wettelijk geregelde taken.

1.3. In een nota van 15 oktober 1999 deelt de secretaris-generaal van de Diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden (DWTC) aan de minister van Wetenschappelijk Onderzoek mede dat het auditrapport het vermoeden bevestigt "dat bij het KMKG de problemen een onbeheersbaar niveau lijken te bereiken".

De secretaris-generaal stelt vast dat "de audit heeft aangetoond dat ingevolge een verwaarloosd en vaak wanordelijk beheer, de KMKG zich op financieel en boekhoudkundig gebied in een zeer moeilijke toestand bevinden" en "dringende en radicale beslissingen (noodzakelijk zijn) in een poging om de KMKG financieel en organisatorisch terug op het juiste spoor te krijgen".

Wat verzoeker betreft, stelt de secretaris-generaal onder meer vast dat de rekenplichtige "onwaarschijnlijk veel taken (cumuleert) met als

resultaat dat de boekhouding in feite op vele punten onvolledig en/of laattijdig is en dit ondanks de vele betaalde overuren".

Volgens de secretaris-generaal lijkt "gelet op de gestoorde persoonlijke relaties (...) een verder samenwerken tussen de hoofdconservator en de rekenplichtige niet gezond voor de toekomst van de instelling" en is "het effectief verplaatsen van één of meerdere hoofdrolspelers (...) de enige mogelijkheid om een schokeffect te bereiken en om de geloofwaardigheid van de audit tegenover derden te beklemtonen".

De secretaris-generaal stelt voor om verzoeker, hetzij met zijn instemming, zo niet via een administratieve maatregel, uit zijn functie van rekenplichtige te verwijderen en hem toe te voegen aan de boekhouding van de Staatsdiensten met afzonderlijk beheer BELNET en DWTI-SIST.

1.4. Nadat verzoeker zijn opmerkingen heeft medegedeeld bij het auditverslag, de beheerscommissie Musea het auditverslag heeft besproken en de secretaris-generaal zijn nota van 15 oktober 1999 heeft bevestigd, wordt in januari 2000 aan verzoeker een detachering naar de DWTC voorgesteld. Verzoeker weigert dit voorstel echter bij brief van 21 januari 2000.

1.5. Daarop wordt het koninklijk besluit van 1 maart 2000 tot vaststelling van tijdelijke maatregelen voor het financieel en materieel beheer van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis genomen.

Artikel 7 van het besluit luidt als volgt :

"Art. 7. - De heer Jean BLEUS, rekenplichtige van de instelling, wordt van zijn ambt ontheven op 31 maart 2000.

Hij wordt gedetacheerd naar het centraal bestuur van de Diensten waar de Secretaris-generaal hem een betrekking zal geven die overeenstemt met zijn niveau en zijn bekwaamheden. Gedurende zijn detachering wordt aan de heer BLEUS van rechtswege verlof verleend voor opdracht van algemeen belang voor een

eerste periode van twee jaar en behoudt overigens alle administratieve en geldelijke rechten die verbonden zijn aan zijn graad".

In de motivering van het koninklijk besluit wordt onder meer verwezen naar de doorlichting van het financieel en materieel beheer van de KMKG die "ernstige lacunes en gebreken in genoemd beheer aan het licht gebracht heeft, zowel uit hoofde van de hoofdconservator als van de rekenplichtige van de Musea".

2. Over de gegrondheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoeker als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat hij door zijn detachering naar de DWTC een ernstig moreel nadeel lijdt, aangezien hij hierdoor publiekelijk aangewezen wordt als verantwoordelijke binnen de KMKG en zijn detachering wordt voorgesteld als een sanctie voor het zagezegde wanbeheer en dat het gezichtsverlies dat hij hierdoor lijdt niet meer goedge maakt zal kunnen worden door een eventuele latere annulatie van de aangevochten beslissing; dat hij voorts stelt dat het feit dat hij vakbondsafgevaardigde is zijn detachering naar de DWTC des te pijnlijker maakt, aangezien de detachering door het overige personeel als een verkapte sanctie zal worden aangezien, hetgeen hem zijn morele geloofwaardigheid als vakbondsafgevaardigde doet verliezen, en hij binnen de DWTC die rol als vakbondsafgevaardigde nog moeilijk zal kunnen vervullen; dat verzoeker besluit dat

hij bovendien minstens tot aan de vernietiging van de getroffen maatregel bij de DWTC zal moeten werken, terwijl hij daar zal worden aangezien als degene die werd overgeplaatst wegens het wanbeheer dat hij bij de KMKG heeft gepleegd, en hij dus minstens tot aan de eventuele annulatie op weinig respect van zijn nieuwe collega's zal moeten rekenen;

2.3. Overwegende dat het door verzoeker aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel voornamelijk van morele aard is; dat in de regel zulk een nadeel kan worden goedge maakt door een vernietigings-arrest; dat de argumenten welke verzoeker aanvoert om aan te tonen dat dit in zijn geval niet of slechts gedeeltelijk het geval zou zijn niet overtuigen; dat vooreerst immers de motivering van het bestreden besluit ervan doet blijken dat de bestreden overplaatsing deel uitmaakt van een geheel van maatregelen welke tot doel hebben het materieel en financieel beheer van de KMKG te saneren, waarbij de schuld voor de bestaande gebrekkige werking niet uitsluitend in de schoenen van verzoeker wordt geschoven; dat hij wordt overgeplaatst met behoud van graad en wedde; dat voor een ambtenaar een overplaatsing naar een andere dienst een normaal incident in zijn carrière uitmaakt en door andere ambtenaren niet noodzakelijk als een verkapte sanctie wordt aangezien; dat weliswaar niet kan worden ontkend dat verzoekers overplaatsing geschiedt onder omstandigheden die een zekere aantasting van zijn reputatie meebrengen, doch niet van die aard dat dit nadeel niet herstelbaar is; dat dezelfde opmerking geldt in verband met verzoekers geloofwaardigheid als vakbondsafgevaardigde en de mogelijkheid die opdracht te vervullen binnen de DWTC, welke door de bestreden maatregel wellicht wel zullen worden aangetast maar niet tenietgedaan; dat aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 2000, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.